

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N.Y. 10802.

P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

Jan Pavel II.:

K 700. VÝROČÍ SMRTI BL. ANEŽKY ČESKÉ.

Ctihodnému bratrovi
FRANTIŠKU KARDINÁLU TOMÁŠKOVI
pražskému arcibiskupovi:

Ctihodný a milovaný bratře, v roce, kdy Církev slaví osmisté výročí narození serafínského Otce Františka z Assisi, je vhodné si také připomenout, že 2. března uplyne sedm set let od blažené smrti blahoslavené Anežky České, která spolu se svatou Klárou věrně kráčela v jeho stopách, když opustila dům, bratry, sestry, matku i otce pro lásku ke Kristu a aby vydávala svědectví Jeho evangelium. Žila a zemřela v Praze, pověst jejích ctností se však už za jejího života šířila celou Evropou. Proto se i já chci připojit, jak to činili už moji předchůdci, a zvláště její současník Řehoř IX., k oslavě této blahoslavené, kterou právem po staletí Pražané a český lid vzývají jako svou přímluvkyni u Boha, a která je současně také jednou z nejušlechtilějších postav Vašeho národa.

Život blahoslavené Anežky byl neobvyklý tak jako celá její osobnost. Byla dcerou českého krále Přemysla Otakara I., narodila se na zlomu prvního desetiletí třináctého století a byla spřízněna s předními královskými a knížecími rodinami střední Evropy a Dánska. Po otci byla ze slavného rodu českých světců Ludmily a Václava, její prarodinou byla svatá Hedvika Slezská její sestřenicí svatá Alžběta Durynská, její neteří svatá Markéta Uherská.

Anežka se netěšila dlouho teplu rodinného života. Už jako tříletá byla spolu se starší sestrou Annou poslána do kláštera cisterciacek v Trebnici u Vratislavi, v němž tehdy žila i svatá Hedvika. Ta útlému děvčátku vštěpovala základní pravdy víry, ta ji učila i první modlitby a uváděla ji do křesťanského života. Příklad svaté tety se hluboce vepsal do srdce Anežčiny a provázal ji potom celým životem. V šesti letech byla svěřena premonstrátským doksanskému klášteru, kde se naučila číst a psát. Už tam byla tak zaujata modlitbou, že jí dávala přednost před dětskými hrami svých společnic.

Zasnoubení s Jindřichem, sicilským a německým králem, synem císaře Frid-

řicha II., vytrhlo osmiletou Aneřku ze zátiši kláštera a uvedlo ji do svět ského prostředí vídeňského dvora, kde jako budoucí císařovna měla nabýt patřičného vychování. Ale Aneřka se tam necítila dobře. Udělovala hojně almužny a mnohými posty umrtvovala své tělo. Už tehdy se oddala zcela matce Boží a po jejím příkladu touřila zachovat své panenství neporušené. Po zrušení zásnub byla česká princezna ještě předmětem politických záměrů, které se na ni soustředily na pražském královském dvoře. I sám císař Fridrich II. si ji přál mít za manželku, ale na její vlastní prosbu dokonce papeř Řehoř IX. zasáhl u jejího bratra, aby sňatku zabránil. Zpráva o odmítnutí této nabídky, zdůvodněné slovy Apoštola, aby "ti, kdo mají co dělat s tímto světem, v něm neutkvěli, neboť věci tohoto viditelného světa pomíjejí" (1 Kor 7: 31), vzbudila v celé Evropě veliký obdiv.

(pokračování)

* * *

Blahoslavená duša, ktorá pořuje v sebe hovoriť Pána a z jeho úst prijímá slova útechy!

Blahoslavené uši, ktoré zachycujú vánok božieho šepotu, a nedbajú na to, čo im našeptáva tento svet!

Preblahoslavené uši, ktoré nepočúvajú hlas, ozývajúci sa zvonku, ale vo vnútri poučujúcu pravdu!

Blahoslavené oči, ktoré sú vonkajšiemu svetu zavreté, ale bedlivo pozorujú veci vnútorné!

Blahoslavení, ktorí prenikajú svoje vnútro denne rozjímajúce o nebeských tajomstvách a usilujú sa vniknúť do nich čo raz hlbšie!

Blahoslavení, ktorí sa snažia oddať Bohu a zbavujú sa všetkých svetských prekážok!

Toto si zapamätaj, duša moja, a pozatváraj brány svojej zmyselnosti, aby si mohla počúvať, čo v tebe hovorí Pán Boh tvoj.

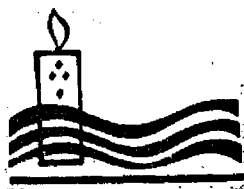
Toto vraví tvoj miláčik: "Ja som tvoja spása" (Žalm 34:3), tvoj pokoj a tvoj život.

Vytrvaj pri mne a nájdeš pokoj. Opusť všetko pomimuteľné a hľadaj večné! Všetky pozemské veci sú len zvodnými osídlami. Čo ti osožia všetky tvory, keď ňa opustí Tvorca?

Preto zriekni sa všetkého a radostne a verne oddaj sa svojmu Stvoriteľovi, aby si mohol dosiahnuť pravú blaženosť.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

* Co působí v nás Kristus Pán při křtu?

a/ Kristus Pán nám dává nový život, božský život, a přijímá nás za svoje děti. Zapojuje nás do vnitřního života osob nejsvětější Trojice: Otcem Syna a Ducha svatého.

Spolu s božským životem Kristus Pán nám též dává pomáhající milost, jíž nás činí schopnými jednat jako Boží děti a růst v božském životě. Mezi těmito milostmi jsou též vlité ctnosti víry, naděje a lásky.

b/ Kristus Pán zahlazuje naše hříchy.

Křestní milost odstraňuje dědičný hřích a "bezmlostný" stav duše. Smývá též osobní hříchy a tresty za ně, je-li křtěnec náležitě připraven.

c/ Kristus Pán spojuje nás se sebou a s údy svého tajemného těla.

Po křtu se už nemodlíme a netrpíme sami. Kdykoliv se modlíme, modlíme se k společnému Otcí v nebesích a naše modlitby jsou vyslyšeny, protože se dějí ve spojení s Kristem. Naše utrpení prospívá celé Církvi. Svätý Pavel píše: "... svým utrpením na svém těle doplňuji to, co ještě zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap; obrací se to k prospěchu jeho těla, to je Církve" (Kol 1: 24).

d/ Křestním nesmazatelným znamením nám Kristus dává účast na svém kněžství. Proto můžeme být plně přítomni na mši svaté, spojovat své modlitby a utrpení s modlitbami a utrpením Kristovým a máme také právo přijmout i ostatní svátosti.

* Jaké pomáhající milosti nám Kristus dává ve křtu?

Při křtu nám Kristus Pán dává nejen božský život, ale dostáváme spolu i právo na všechny pomáhající milosti, kterých budeme potřebovat, abychom žili životem Božích dětí. I po křtu zůstává v člověku ještě náklonnost ke hříchu. Pomáhající milosti však pomáhají vítězit nad touto náklonností.

Dále od pokřtěného se čeká, že bude dělat víc, než pouze zachovávat Boží přikázání naprosto nutná. Má následovat Krista a stát se svätým. Křest nám dává pomáhající milost, abychom to uskutečňovali den co den.

* * *

Doufej v Pána a čiň dobře, abys pokojně pobýval na zemi, svou radost hledej v Pánu a dá ti, po čem touží srdce.

(Žalm 36: 3-4)

1. - Za Boží ochranu a požehnání pro všechny přítomné na mši sv. a jejich rodiny v nastávajícím novém roce.
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání a na úmysly paní Anny Trlicové.
2. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Mimi Kubelkovu k 65. Naroz. - manžel. Anne a Frank Vaskovi
- Za rodiny Žáčkovu, McMillan, Jurčovu a Schroeder
- Za zemřelou Svatavu Dostálovu - manželé Pecháčkovi
3. - Za zemřelou Svatavu Dostálovu - manželé Beharkovi
- Za zemřelého Antonína Tenkla - paní Ida spíšková
- Za živou a zemř. rodinu Doskočilovu z obou stran - manžel. Doskočilovi
4. - Za zemř. rod. Bednářovu a jejich syna Jana - rodina p. Otakara Bláhy
- Za zemřelého Dra. Vlastimila Vavroucha - jeho bratr s manželkou
5. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
- Za zemřelou maminku Růženu Plannerovu - manželé J. a J. Plannerovi
- Za zemřelou Svatavu Dostálovu - manželé Benáčkovi
6. - Za zemřelého A. J. Žáčka - jeho rodiče
- Za zemřelé Melanii a Jaroslava Klouparovy - sl. Jarka Klouparová
- Za zemřelého Antonína Tenkla - manželé Benáčkovi
7. - Za syna Jeníka, jeho manželku a za celou rodinu - paní Anna Trlicová
- Za zemř. Dňáč Pagulatas - sl. Jarka Klouparová
- Za zemřelou sestru Marii Talašovu - pan Dominik Josefík
8. - Za zemřelého A. J. Žáčka - paní Mary Kowalik
- Za zemřelého manžela Jana - paní Anna Bendíková
- Za zemřelou Sestru Matildu Scheltheis - Sr. M. Hilarine
9. - Za zemřelého A. J. Žáčka - Sestra Marjorie Vincíková
- Za zemřelou dceru Pavlínu Epplerovu - paní Anna Bendíková
- Za zomr. rodičov Staškových a Šmerinajových - Dr. Jozef Staško s rod.
10. - Za zemřelou maminku Miladu Stránskou - manželé Stránští
- Za zemřelé rodiče Jozefa a Alžbětu Kendrový - paní Anna Bendíková
- Za nemocného syna
11. - Za zemřelého Františka Pavlicu, dceru Marii a rod. Pojetovy a Pavlicovy - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčkova
12. - Za zemřelého A. J. Žáčka - paní Viktor Korzynyński
- Za zemřelého Franka Trachtulce - manželé Kubelkovi
- Za zemřelého Bernarda Krupičku - manželka a děti s rodinami
13. - Za zemřelého A. J. Žáčka - Judy Šembera
- Za zemřelého Franka Trachtulce - rodina Filova a Petrášova
- Za zemřelou Růženu Zemanovu - syn Dr. William Zeman
14. - Za zemřelého A. J. Žáčka - paní Agnes Vincík
- Za zemřelého Franka Trachtulce - manželé Dobošovi
- Za těžce nemocného Antonína Paterka - rodina Malíkova
15. - Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel

15. - Za zemřelého A. J. Žáčka - Dr. Luboš Řehůřek s rodinou
16. - Za zemřelého A. J. Žáčka - paní Emilie Kusáková
 - Za zemřelého Franka Trachtulce - manželé Hindrovi
 - Za zemřelou Svatavu Dostálovu - paní Jarmila Múdrá
17. - Za zemřelého Dra. Vojtěcha Vagasského a manželku - přátelé
 - Za zemřelou tetu Marii Adamcovu - pan Jan M. Adamec
 - Za zemřelou Svatavu Dostálovu - manželé Jana a Václav Krutovi
18. - Za živou a zemřelou rodinu Filovu - manželé Mary a Frank Filovi
 - Za zemřelou Annu Adamcovu - pan Jan M. Adamec
19. - Za zemřelého A. J. Žáčka - paní Janie Dušková
 - Za zemřelé rodiče Mary a John Adamcovy - pan Jan M. Adamec
 - Za zemřelou Annu Jankovičovu - její manžel
20. - Za zemřelého A. J. Žáčka - pan a paní Adolf Elles
 - Za zemřelého Franka Trachtulce - Československý Klub Manhasset
 - Za zemřelé rodiče a bratra - pan Eduard Tomšey
21. - Za zemřelé rodiče a příbuzné z obou stran - manželé Šantorovi
 - Za zemřelou Annu Jankovičovu - Československý Klub Manhasset
 - Za zemřelou tetu Marii Liškovu - pan Jeroným Minister
22. - Za zemř. tatínka Františka Josefíka a jeho manželku - pan D. Josefík
 - Za zemřelého A. J. Žáčka - Dr. Luboš Řehůřek s rodinou
 - Za zemřelého švakra Karla Dedka - pan Jeroným Minister
23. - Ze zemřelého Petra Otrubu a za celou rodinu - jeho manželka
 - 23. - Za zemřelou maminku Dra. Markalouse - pan Jeroným Minister
 - Za zemř. Ant. Tenkla - rodina Krupkova
24. - Za zemř. maminku Marii Josefíkovu a jejího manžela - pan Dominik Josefík
 - Za tragicky zemřelého Doc. Dra. Věroslava Nejedlo - Dr. Luboš Řehůřek s rodinou
 - Za zemř. rodiče Antonii a Eduarda - paní Božena Večeřová
25. - Za zemřelou manželku a maminku - Dr. Vladimír Dostál a dcery
 - Za zemřelou Noru Galbis - její manžel
26. - Na úmysly paní Mary Moloney
 - Za tragicky zemřelého Doc. Dra. Věroslava Nejedlo - Dr. Luboš Řehůřek s rodinou
 - Za zemř. sourozence Marii a Václava - paní Božena Večeřová
27. - Za zemřelé rodiče Arnošta a Marii - Profesor Zdeněk Rutar
 - Za Alfreda Příhodu, manželku a celou rod.
28. - Za zemř. Msgra Josefa Pospíšila - Profesor Zdeněk Rutar
 - Za pokoj a mír ve světě a za duše v očist-

ci - rodina Příhodova

29. - Za zemřelého Dra. Vlastimila Vavroucha - jeho bratr s manželkou
- Za zemřelé Dra. Aloise Rozehnala a jeho manželku - Profesor Z. Rutar
30. - Za zomrelého manžela Štefana - pani Jolana Pagáčová
- Za zemřelé rodiče Rudolfa a Veroniku - rodina Příhodova
31. - Za zemřelé rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
- Za zemřelé rodiče Rudolfa a Veroniku - rodina Příhodova

ZEMŘELI: Frank Trachtulec - Růžena Plan-
nerová - Anna Jankovičová - Dr. Vlastimil
Vavrouch - Marie Rohlíková - Bernard Krup-
pička - Růžena Zemanová - Doc. Dr. Věroslav
Nejedlo - Jozef Kovačik a panu Josefí-
kovi sestra Marie. Zarmouceným pozůstalým
vyslovujem upřímnou soustrast a modlíme se:
**ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝ-
MI DOPŘÁL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!**

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

KŘTEM SVATÝM do Církve Boží byla přijata Elizabeth Miroslava Zavadilová.
ABYS V NÁS MILOST KŘTU SVATÉHO ROZMNOŽIL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

V NEDELI 1. BŘEZNA (MARCA) M A S O P U S T N Í Z Á B A V A

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u svatého Jana Nepomuckého
v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10 hodin ráno u Panny Marie Karmelské
v Astorii v **DOLNÍM KOSTELE**. Příležitost ke svaté zpovědi od 9:00 do 9:30 v
divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbách je **SPOLEČNÁ SNÍDANĚ** a
zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

* * *

... Ze zvláštního povolání laiků však vyplývá povinnost, aby hledali Boží království při práci na časných hodnotách, usměrňující je podle vůle Boží. Žijí ve světě, to je ve všech světských povoláních a činnostech, a jejich život je jakoby protkán obvyklými podmínkami rodinného a společenského života. A právě v tomto prostředí jsou povolání od Boha, aby vykonávali své povinnosti v duchu evangelia, a tímto způsobem se podíleli - jako kvas, který pracuje uvnitř - na posvěcení světa, že druhým lidem hlásají Krista především svědectvím svého života a žářem své víry, naděje a lásky.

(II. Vatikánský sněm: Věřoučná Konstituce o Církvi, kapitola IV., c. 31)

D O N B O S K O

Iné Don Boskove zásady vo veci trestov boli: Netrestať verejne a nikdy netrestať telesne, aby trest chovanca nerozdráždil a nepopudzoval k vzbuře. Ak by bolo treba niekoho z ústavu prepustiť pre hrubé porušovanie poriadku alebo pohoršenie, nech sa to urobí šetrne. Nikdy netrestať za priestupky obyčajnej ľahkomyselnosti. Netrestať hromadne, ani vtedy, keď nemožno vystopovať vinníka. Veľkosť viny treba vždy dobre uvážiť a netrestať za všetko jedno, akoby podľa ustálenej miery. Netrestať nikdy v prvom záchvate hnevu. Najlepšie je trestať tak, ako trestáva rozumná matka: ukázať zarmútenú tvár a hovoriť s previnilcom chladno, odmerane, nepozerať naňho, nedať mu pobežkať ruku, pokarhať ho, ale vždy tak, aby to bolo jeho rozumu a povahe prístupné.

- Trest je len vtedy dobrodením - hovorieval často Don Bosko - ak dieťa vo chvíli, keď ho trescú, vidí, že je to spravodlivé a zaslúžené. Pre mladých ľudí všetko môže byť trestom. Pochvala, ktorú si niekto zaslúžil, pokarhanie, na ktoré sa zabudlo, býva veľmi často odmenou alebo trestom.

- Raz som stal pri písacom stole Don Boska. Bol pohrúžený do zoznamu chlapcov - píše gróf Connestabile.

- Pozrite, pán gróf, z mojich chlapcov mi títo robia najviac starostí.

- A aký trest im chystáte?

- Trest? Nižaký. Nepotrestám ich, milý pán gróf. Spravím len toto: najhorší z mojich malých nezbedníkov je tento tu. Má veľmi dobré srdce, ale hlavu tvrdú ako palica. Tak dobre! Cez rekreáciu si ho vezmem na bok a pozriem mu ostro do očí. To on nečaká a porozumieť porozumie. Oстане celý ohromený, sklopí zrak, začervená sa a bude čušať. Potom sa dám láskave doňho: Teda, ako vidím, tvoje telo je zdravé, ale duša azda chorá. Odkedy si nebol na sv. spovedi? Čo? Neodpovieš? Z toho vidím, že si sa už dávno nespovedal. Sľúb mi, môj malý priateľko, že si dáš svoje svedomie čím prv do poriadku. Dobre? - Prikývne. A uvidíte, že za pár minút už bude chlapec ve spovedelnici, a som istý, že sa už nik nebude naňho ponosovať.

Ktorúsi noc počul Don Bosko v spálni, že sitý chlapec ticho plače a vzdychá.

- Čo ti je? - pýta sa ho.

- Don Bosko, tento večer som sa rozžialil.

- Nuž dobre, a čo na tom? I ja som sa rozžialil.

- Áno, ale keby ste vedeli, ako!

Ráno stretol Don Bosko iného chovanca, ktorý ten rozhovor počul a pýtal sa ho:

- Čo to ten mal na srdci?

- Veď on dobre vie - odpovedal Don Bosko a šiel ďalej.

Po ktorýchsi prázdninách chovancom nechutilo sa vziť do denného poriadku. Keď po večerných modlitbách začal Don Bosko svoje obvyklé večerné slovo, chlapci sa nevedeli a nevedeli utíšiť. Don Bosko ostal stáť a čakal minútu, dve. Ale chlapci sa len mrvili a šepkali. Tu sa konečne ozval Don Bosko a povedal im:

- Dnes nie som s vami spokojný. Choďte spať. Nepoviem vám nič.

To stačilo. Viac ich ani nemohol potrestať. Všetci sa hanbili, že ho zamätli. Od toho času stačilo len zacengať cengáčom, ktorý mával prisebe, a všetci naraz úctivo umkli.

Azda si niekto pomyslí, že takyto ustavičný dozor, i keď otcovský, musí vychovať farisejov, ktorí stále na svojho dozorcovi iba škúlia, či na nich nepozera. To nie je pravda. Preventívny systém dáva chovancom najväčšiu slobodu. Deti sa môžu rozveseliť, môžu sa ukázať, aké sú, a keď natoľko chcú, môžu sa spod dozoru y vymyknuť. Disciplínu požaduje preventívny systém len takú, aká je potrebná k pravidelnému životu v ústave. Nad ostatným zatvára oči. Nezbožňuje disciplínu, tú povestnú, ktorá sa tak ľahko stotožňuje s hrobovým tichom v ústave, čo pokladajú niektorí ľudia za vrchol výchovy.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Jako kluk jsem se účastnil plnou měrou všech společných zimních radovánek. Míval jsem rád kamarády, ale někdy jsem zatoužil býti na klouzačce sám. Proto jsem se jednou vykradl z domova za krásného měsíčního večera a vrátil se na opuštěnou louži. Měsíc byl v úplňku a mrzlo jen to praštělo.

Jezdil jsem tu po jedné brusli a měl radost, že mám tolik volného místa pro své krasobruslařské umění.

(Josef Lada: DĚTEM)

